

J.M.E. TOOK
Διευθυντής του Βρετανικού Συμβουλίου

«ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ»

Απ' όλο το ζωικό βασίλειο, τα πουλιά είναι πιθανότατα το πιο πολυζωγραφισμένο είδος, αρχίζοντας από τις αρχαιότερες τοιχογραφίες ως την σημερινή εποχή. Ίσως τα φωτεινά χρώματα πολλών απ' αυτά, το κελάηδισμα τους, η ομορφιά και η κίνηση τους είναι η αιτία που τραβούν συνεχώς την προσοχή μας. Σε πιο πρόσφατες εποχές, ζωγράφοι πουλιών ήταν κυρίως Ολλανδοί (χαρακτηριστικό παράδειγμα ένας μικρός πίνακας του Brueghel στην Εθνική Πινακοθήκη του Λονδίνου), Άγγλοι και Αμερικάνοι. Η Αγγλία παρήγαγε ένα πλούτο από διακεκριμένα ονόματα, όπως τους Gould, Edward Lear, Thorburn και Tunnicliffe, που είναι και οι διασημότεροι. Ίσως η Αμερική να προσέφερε τον μεγαλύτερο από όλους, τον Audubon.

Τώρα στο Ευρωπαϊκό προσκήνιο παρουσιάζεται η Όλγα Αναστασιάδου και μας προσφέρει τους πρώτους σύγχρονους πίνακες πουλιών που έχω δει ζωγραφισμένους από Έλληνα. Η προσφορά της είναι ευαίσθητη και αξιόλογη. Όσοι από εμάς είναι ορνιθολόγοι (και, καμιά φορά, προσπαθούμε να σκισάρουμε ή να ζωγραφίσουμε πουλιά) ξέρουμε πως ένα πουλί είναι σαν τον άνθρωπο, με τη δική του «προσωπικότητα» και χαρακτηριστικά που το ξεχωρίζουν από τα άλλα. Κοιτάξτε την καμπύλη του λαιμού του πορφυροτσιχνιά, το γύρισμα του κεφαλιού της κίσσας, το ράμφος και το κεφάλι της κουλιάρόπαπιας. Προσέξτε ακόμα τα χρώματα του συκοφάγου, το γαλάζιο στο φτερό της κίσσας. Όλα αυτά αποτελούν παγίδες για ένα καλλιτέχνη, αλλά η κυρία Αναστασιάδου τα έπιασε σωστά: η λαμπρότητα της ζωής μεταφέρεται με ακρίβεια στα μάτια μας.

Όμως από όλα αυτά περισσότερο, η ευαίσθητη απεικόνιση του πτιλώματος (χωρίς περιττές λεπτομέρειες ενός φορτωμένου φόντου) είναι το χαρακτηριστικό της δουλειάς της κυρίας Αναστασιάδου, που ξαναφέρνει στη θύμηση αγγλικές και ολλανδικές εικόνες του είδους, του 18^{ου} αιώνα. Συγχρόνως, ο τρόπος που ζωγραφίζει είναι εντελώς δικός της. Είναι ένας τρόπος που συνδυάζει την απεικονιστική πιστότητα με ιμπρεσιονιστική ευαισθησία ρέουσας πινελιάς και φωτός. Τα πουλιά της, όπως και τα τοπία της, είναι έργα καλλιτέχνα. Η δουλειά της Όλγας Αναστασιάδου μας θυμίζει ότι η ύπαρξη τους είναι άξια προστασίας.

Αθήνα 1980

«Galerie Ζυγός»